

Bohoslužba 19. december 2021 – 4. adventná nedeľa

Jeho príchod a náš návrat

Vzdych: *Hlas volá: „Na púšti pripravte cestu Hospodinovi, v stepi urovnajte chodník nášmu Bohu! Každé údolie nech sa zdvihne, každý vrch a kopec nech sa zníži. Všetko nerovné nech sa vyrovná a nech sa vyrovnajú hrbole, lebo sa zjaví Hospodinova sláva a naraz ju uzrú všetci; lebo prehovorili Hospodinove ústa.“ (Iz 40,3-5)*

Úvodná pieseň: č. 365 – Už Pán tvoj blízko je ti, už srdce priprav sa...

Úvodná modlitba:

„Hospodine, tvoja ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a tvoje ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo. Sú to naše viny, čo sa stali prekážkou medzi nami a tebou, naším Bohom, a naše hriechy zakryli tvoju tvár pred nami... Nepoznáme cestu pokoja, niet práva v našom napredovaní. Svoje chodníky sme si pokrivilí, kto po nich kráča, nepozná pokoj. Preto je ďaleko od nás právo a spravodlivosť nás nedostihne, očakávame svetlo, a hľa, tma, čakáme na žiaru, no putujeme v temnote. Ako slepi ohmatávame stenu, tápeme ako ten, čo nemá oči, napoludnie sa potkýname ako za súmraku a medzi zdravými sme ako mŕtvi. Všetci mrmleme ako medvede, ustavične hrkútame ako holuby, očakávame právo a niet ho, spásu, no je od nás ďaleko. Lebo mnoho našich previnení je pred tebou a naše hriechy svedčia proti nám. Áno, naše previnenia sú pri nás a svoje viny poznáme. Vzburá a zapieranie Hospodina, odklon od nasledovania nášho Boha, násilné a odbojné reči, výmysly a prejavy zo srdca plného lži...“

Áno, Pane náš, sme podobní Tvojmu ľudu v dobe Izaiáša (59. kap.) a chceme sa preto pred Tebou pokoriť a v pokání sa úprimne vysporiadať so svojou biedou. Vyznávame, že bez Teba sme a zostávame v úplnej duchovnej biede. Ale chceme svoje srdcia pripraviť na stretnutie s Tebou v Tvojom slove, chceme Ti predostrieť svoju hriešnu podstatu, svoje previnenia a odkázanosť na Tvoje zľutovanie. Hľadáme Ťa, aby si nás oslovil, pozdvihol a prijal, aby sme ožili. Vieme, že chceš konať dobro v našom živote, pre naše spasenie. Dovoľ nám prežívať Tvoju blízkosť a mocné konanie medzi nami. Prosíme Ťa o to v znamení zasľúbenia, že *pre Sion prídeš ako Vykupiteľ, aj pre tých, ktorí sa v Jákobovi odvrátili od priestupku. Amen*

Text: Ozeáš 6,1-3

„Podťte, **vráťme sa** k Hospodinovi! On nás totiž roztrhal a on nás aj uzdraví, on nás udrel a on nás aj obviaže. Po dvoch dňoch nás oživí, na tretí deň nás vzkriesi a budeme žiť pred jeho tvárou, spoznáme ho a budeme sa usilovať o poznanie Hospodina. Jeho **východ** je istý ako východ rannej zory a jeho **príchod** je pre nás ako príchod dažďa, jesenného a jarného dažďa, ktorý zvlažuje zem.“

Milí Bratia a milé Sestry,

Priznám sa, že som veľmi dlho zvažovala, či mám zostať pri tomto texte pre dnešnú kázeň. Nie preto, že by ma nebol oslovil, že by som v ňom nebadala odkaz, naopak. Ale preto, lebo v celom textovom a dejinnom kontexte vtedy v živote Božieho ľudu to dopadlo **zle**. Táto výzva vskutku totiž nebola úprimným odhodlaním niektorých jedincov či samotného proroka, aby volal ľud k pokániu v znamení počutého zaslúbenia. Ak si doma prečítate pokračovanie, tak pochopíte, že tu ide o niečo iné. Nie je to – a už vôbec **nie úprimná – kajúcna modlitba** Božieho ľudu. Skôr akýsi **liturgický text**, ktorý odznel, ale boli a **zostali to iba prázdne slová**, bez vážnejšieho obsahu, bez potvrdzujúceho konania pokánia. Slová, ktoré **sa odriekali**, ale život išiel ďalej po starých koľajach. A Hospodin na to hovorí: „*Čo robiť s tebou, Efrajim? Čo urobiť s tebou, Júda? Ved' vaša láska je ako ranný oblak, ako rosa, ktorá sa zavčasu tratí.*“

V prípade, že išlo o dejinnú situáciu, kedy Hospodinov pohár trpezlivosti sa už takmer naplnil, to nebolo múdre správanie a malo za následok potvrdenie ohláseného súdu. Totiž tieto vážne, ale **bezduché a prázdne slová** potvrdili zatvrdnutosť ľudu, ktorý sa venoval pohanským kultom, žil si svoj život podľa vzoru okolitých národov a **od svojho Boha a Jeho zmluvy sa odklonil**. Síce paradoxne izraeliti neprestali praktizovať kult Hospodinov, prinášať Mu obety a urobiť zadost' takýmto povinnostiam. Ale boli to ani len nie povinnosti, skôr – nakoľko sa to dialo podľa ľudských predstáv a mienok a nie rešpektujúc Hospodinov zákon – bol to iba akýsi **pokus o Jeho podplácanie** na spôsob pohanského zmýšľania. Povieme, odriekame, urobíme – a nech sa s tým uspokojí. Avšak Hospodin nechce obety, ale samotného človeka, s ním chce byť v obecenstve, jeho chce požehnať radostným životom: „*Lebo lásku chcem, a nie obete, poznanie Boha viac ako zápalý*“.

Pod'te, vráťme sa k Hospodinovi! On nás totiž roztrhal a on nás aj uzdraví, on nás udel a on nás aj obviaže. Po dvoch dňoch nás oživí, na tretí deň nás vzkriesi a budeme žiť pred jeho tvárou, spoznáme ho a budeme sa usilovať o poznanie Hospodina. Jeho východ je istý ako východ rannej zory a jeho príchod je pre nás ako príchod dažďa, jesenného a jarného dažďa, ktorý zolažuje zem.“ – Teda v Izraeli **tieto slová nemali žiadny ohlas**, aby znamenali pre ľud nový život, novú nádej. Ale **predsa platí a je pravda**, o čom toto slovo hovorí. A my ho dnes počujeme preto, **aby sme ho prijali iným srdcom, iným duchom, ako kedysi Izrael**. Teda aby pre nás mohla táto výzva a v nej obsiahnuté zaslúbenie znamenať **plnosť Božej milosti**, s ktorou sa On k nám skláňa.

Milí Bratia a milé Sestry, doba **adventu**, akejsi duchovnej prípravy je výnimočným obdobím k tomu, aby sme otvorene **počúvali slová výzvy k pokániu**. K tomu, aby sme sa pozreli do seba, aby sme uzreli, uznali a prijali, akí vlastne sme v Hospodinových očiach, kam náš život smeruje, ak takto zostaneme. Sami si ho do poriadku dať **nedokážeme**, potrebujeme Spasiteľa, práve preto nám Ho poslal. Výzva k pokániu znie takto: *Pod'te, vráťme sa k Hospodinovi!* Vráťme sa – lebo **nie sme** u Neho, **nie sme** doma (ako nebol doma stratený syn v Ježišovom podobenstve), nie sme na svojom mieste. Vráťme sa, lebo **tam je naše miesto** pri Otcovi. Vrátiť sa je **obrátenie v plnom slova zmysle**. Úplná zmena smeru. Presne, ako to urobil

márnотratný syn: **vstúpil do seba**, vyhodnotil svoj stav, že ak takto zostane je stratený a čaká ho smrť; **spomenul si** na otca a svoj domov, odkiaľ odišiel, a **pochopil**, že jedine tam je jeho budúcnosť, tam je hojnosť a život. Ale **uvedomil si aj svoju vinu** a rozhodol sa **vyznať sa z nej** otcovi, pretože sa proti nemu previnil. A tak sa vydal na cestu domov, vrátil sa k svojmu otcovi. Vieme, že ten **návrat domov** dopadol vysoko nad jeho predstavu a očakávanie. Otec potvrdil svoje milosrdenstvo a svoju láskavosť, keď ho neodmietol, ale objal a vrátil ho do jeho predchádzajúcej pozície, **prijal ho naspäť**, za syna a **potvrdil všetky jeho práva**. Ved' on túžobne čakal, aby tak mohol urobiť.

Táto **ochota napraviť** to, čo bolo pokazené, sa prejavuje aj v našom texte v pokračovaní: „*On nás totiž roztrhal a on nás aj uzdraví, on nás udrel a on nás aj obviaže. Po dvoch dňoch nás oživí, na tretí deň nás vzkriesi a budeme žiť pred jeho tvárou, spoznáme ho a budeme sa usilovať o poznanie Hospodina*“ Neverný Boží ľud aj teraz pociťuje tiaž Božej ruky – všetko na nich **dopustil On v ich záujme**, tým ich chce privinúť k sebe, aby sa nad nimi zľutoval. Hospodin je mocný, aby obviazal a uzdravil rany a tomu, ktorý je takmer bez známok života, aby obnovil jeho silu, aby ožil. On je ten **lekár najvyšší**, ktorý vie, kedy a koľko je potrebné a kde je hranica toho, čo je už dosť. On má úprimný záujem o človeka pre jeho dobro.

Najväčšie zaslúbenie však **len prichádza**: *Jeho východ je istý ako východ rannej zory a jeho príchod je pre nás ako príchod dažďa, jesenného a jarného dažďa, ktorý zvlažuje zem. Bratia a Sestry!* To je **adventná zvesť aj pre nás**. Jeho **príchod** je istý, totiž na Ňom nezáleží, len na nás. **Je istý**, ako východ rannej zory, ktorá sa podľa svojho stáleho poriadku vždy objaví. Tiež tak prichádzal jarný a jesenný dážď, neodkladne potrebný k úrode a životu – ktoré prichádzali **podľa pravidiel a poriadku** a dalo sa s nimi počítať. S výnimkou, ak Hospodin odobral dážď, pretože jeho ľud sa previnil. Jeho príchod, ako príchod dažďa prináša obnovu, rozkvet života.

Jeho príchod je možné **prežívať** tam, kde sa človek obráti, navráti k Nemu. Naša adventná príprava by teda mala mať dôraz na tejto **zmene smeru**. Namiesto preč od Neho máme sa **priblížiť k Nemu**, otvoriť sa Mu a byť v nádejnom očakávaní, čo všetko chce vykonať v našom živote pre naše dobro. Preto teda *„Pod'te, vráťme sa k Hospodinovi! On nás totiž roztrhal a on nás aj uzdraví, on nás udrel a on nás aj obviaže. Po dvoch dňoch nás oživí, na tretí deň nás vzkriesi a budeme žiť pred jeho tvárou, spoznáme ho a budeme sa usilovať o poznanie Hospodina. Jeho východ je istý ako východ rannej zory a jeho príchod je pre nás ako príchod dažďa, jesenného a jarného dažďa, ktorý zvlažuje zem.“ Amen*

Záverečná modlitba:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že Tvoj príchod je istý, natoľko, že vieme, už sa stal, už si pre našu spásu všetko vykonal. A tak naše očakávanie je prípravou srdca na stretnutie s Tebou, aby si konal v našom živote svojou mocou. Pôsob medzi nami tak, aby okolitý svet mohol spoznať Tvoju prítomnosť a Tvoje dielo v našom živote.

Prosíme, zabráň nám zostať ľahostajní, aby sme Ťa nechceli odbiť prázdnyimi slovami, obdaruj nás úprimnou pokorou a obrátením srdca, aby sme okriali, ožili správou, ktorá nám zvestuje slovo života. Očisti nás a vyprac z nášho života všetko, čo tam nepatrí, čím Ťa zarmucujeme a obnov našu vernosť k Tebe, aby sme mohli zažiť radostné stretnutie s Tebou, ktoré nás povzbudí a posilní v našich zápasoch, živote dôležitých otázkach, a aj v pokušeniach a strasti. Ďakujeme že máš záľubu v tom, aby si s nami konal dobre; prosíme, veď naše srdcia svojou cestou tak, aby sme mohli byť prijímateľmi Tvojich darov, ktoré nám ponúkaš. Pozdvihni nás nad naše všelijaké problémy a trápenia, ktoré nás sužujú, aby sme sa mohli vidieť z Tvojej perspektívy.

Chceme vytrvať pri Tebe, veď ku komu by sme šli? Prinášame pred Teba všetkých trpiacich telesne i duševne, vdovy a siroty, trúchliacich a sklamaných, v živote už nič nečakajúcich. Prosíme, zmiluj sa nad nimi, ako aj nad tými, ktorí o Tebe nechcú počuť a myslia si, že sú v bezpečí, lebo sa im darí dobre. Modlíme sa za rodiny, ale aj za osamotených, opustených, veď v hĺbke srdca každý túži po Tebe, aj keby o tom nevedel. Príď, Pane Ježišu, naša duša Ťa túžobne očakáva. *Amen.*

Otče náš...

Požehnanie...

Záverečná pieseň: č. 358 – *Blíži sa Pán, haleluja! Radostne mu spievajme...*